

το τυπομηχάνημα—στο γραφείο σου, στο σπίτι σου—κι' έπειτα να στείλεις την καρδέλλα στο τηλεγραφείο. 'Ο υπάλληλος χώνει την καρδέλλα σου μέσα σε άφτοκίνητη μηχανή βολεμένη με 2 κυλίνδρους ένωμένους με ήλεκτρική στήλη, που από κάτω τους, μια βουρτσίσσα, καθώς γυρίζουν οι κυλίνδροι, τους άγγιζει διάμεσα κάθε τρύπας και παράγει σπαστά ήλεκτρικά κύματα που άνεβαίνουν ως σε 400 το δερτερόλεφτο. Από τή στιγμή που μπει ή καρδέλλα μέσα στη βήχανή άλλη πιά δουλιά δε χρειάζεται. Τι γίνεται στην άλλη άκρη που μπορεί ίσως να βρίσκεται εκατόσταριές μίλια άλάργα; Έκει τά σημάδια που έρχονται με τά ήλεκτρικά κύματα τά δέχονται δύο τηλέφωνα, που τά διαφρόγματα τους πάλλουνε σύμφωνα με τά κύματα. Τους παλλμούς τους άρχτ τότε ένα καθρεφτάκι και σαλεύοντας γλήγορα και άνοιωθα ξαναγυρίζει τά σημάδια σε καθαρό κι' έφολοδιαβάστο γραφείο μου. Τουτό το κατορθώνει με μικρές άχτιδοούλες που με άφάνταστη γληγοράδα άντιπίηδουν άπό τήν όφ του άπάνου σε φωτογραφικό χαρτί. Σά γίνεται ή δουλιά, τίποτα άλλο δε βλέπεις παρ' άφτίς τίς μικρούτσικες άχτιδοούλες.

Νά θέμα αλήθεια! Με τίς άχτιδοούλες άφτίς γραμάματα σταλμένα από χιλιάδες μίλια άλάργα φωτογραφίζούνται με γληγοράδα 40.000 λέξιαν τήν ώρα. Μία μοναχή μηχανή είναι άκεπή να φωτογραφήσει δίχως τó παραμικρό λάθος ή μπέρδεμα δουλιά 15 υπάλληλων που δουλεύουν τó τυπομηχανο από τήν άρχική άκρη.

'Ο Νουμάς πρώτος δίνει τήν είδηση και ξηγά τó καινούριο άφτό μηχανήμα που θάναστατωσει τήν τηλεγραφική τέχνη.

Α.

"Ασχημα λένε, πώς οι βουλευτές μας που άκούουν σε ένα κόμα δέν έχουν τίς ίδιες ιδέες, άφου όλοι έχουν τήν ιδέα... να φάνε.

Πώς τίποτε δέν 'ναι σωστό, παρ' ό,τι εσύ νομίζεις. Γιατί όποιος φρόνιμος, θαρρεί μόνάχα αυτός πώς είναι; Πώς έχει γλώσσα ή ψυχή που δέν τήν έχει κι' άλλος; Κούφιος αυτός θε να βρεθῆ, όταν τόν ξεδιπλώσουν. Μά δε μου φαίνεται ντροπή και για σοφά κενέταν. Και να μαθαίνω και πολλά, και να μὴν τó τεντωνη. Στά ξεροπόταμα θωρείς, που τρέχουν τó γεμώνα. Πώς όσα δέντρα ύποχωρούν, σώζουνε τά κλαδιά τους. Μά έκτα που άντιστέκονται χάνονται με τίς ρίζες. Κι' α τ ς που δέν ύποχωρεί μέσα στην τρικυμία, 'Αφου τεντώση τά πανιά καλά του καραβιού του, 'Αναποδογυρίζεται κι' άνάποδα άρμενίζει. Μά άλλαξε τήν ιδέα σου κι' άφησε τó θυμό σου. Κι' αν έχω κάποιο λογικό κι' εγώ που είμαι νέος, θ' άξιζε περισσότερο θαρω για να γεννιούνταν. Στόν κόσμο κάθε άνθρωπος γιομάτος φρονιμάδα. Μά άφου κι' αυτό δε γίνεται, καλό 'ναι να μαθαίνω. Από τά στόματα αυτώνών όπου καλά μιλούνε.

Κορηφαίος

"Ω βασιλιά, είναι λογικό κι' εσύ άπ'αυτών ν' άκούω. 'Αν λέγη τίποτε σωστό, κ' εκείνος άπό σένα. Γιατί καλά μιλήσατε, πρέπει να πώ, κ' οι δύο σας.

Κρέων (με θυμό)

Βέβαια, στην ηλικία μου, θα μάθω φρονιμάδα. 'Απ' έν άνήλικο παιδί!

Αίμων

Μά τίποτε όχι δικίο.

Κι' αν είμαι νέος κι' άνήλικος, δέν πρέπει να ξετάλλω. Τά χρόνια περισσότερο ποτέ παρά τά έργα.

Κρέων

"Εργο τó λες να σέβασαι κι' όσους παρανομούνε;

Αίμων

Ποτέ να σέβασαι κακούς δε θα παρακινούσα.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Φίλε Νουμά,

Μία φορά είπα στη ζωή μου να διαβάσω «Βουλή» στην έφημερίδα μου και ίδεις τι διάβασα:

ΛΕΒΙΔΗΣ (ύπουργός τής Δικαιοσύνης). Με κατηγοροει οι άντιθετοι διά τής «Πρωίας» ότι έν διαστήματι δεκαμήνου έκαμα 1255 δικαστικές μεταβολάς.

«'Αναγκάζομαι, κύριοι, ν' άπαντήσω εις τοιαύτας ύπερβολάς!! διά τής «'Ημερησίας» ήτις άποδεικνύει ότι πέτυχεν ό προκάτοχός μου κατά τó αυτό διάστημα έκαμα 1318!!

«Πού λοιπόν, ό κύριοι, έγκριται ή αλήθεια;»

'Αποκριση δέν είδα στην έφημερίδα, αυτό είν ή αλήθεια, μά τήν έπρηξ άπόνχ γείτονά μου που τρέξα να του διαβάσω τήν άδικία που θέλανε να ρίξουν επόν κ. 'Ιπουργό. — Κι ό σκακαστικώτατος γείτονός μου άφου με κοίταξε μέτ' άπό τά ματογιάλια του, άνοιξε τó χουσό του στοματάκι και είπε:

— 'Η αλήθεια, κύριοι, έγκριται εις τούτο, ότι ό φίλος μου ό κύρ Νικολάκης μάς έρεζέλιψε με τήν εύσυνειδησία του και τήν τιμιότητά του! 'Ακούς εκεί να πέτει έξω 63 νόμους! Κόμμα είν' αυτό, κύριοι, ή νοικοκυριό του κ. Νουμά; 'Ε; Κι ό Κλεώπας ό τμηματάρχης μας, ό κ. κληρ, άγκαλά αυτός παιά μετετίθη στο θέατρο, τι κάνουν αυτοί; Μά έννοια σου! Και θα μου ξαναζη τον ψήφο! 'Ακούς 63 νόμους κάτω. — Πάει τó λήξοι!»

"Αν πιστέψουμε τήν ειλικρίνεια του σκακαστικού μου γείτονα, πάλι να πει πώς ό κοσμάκης άρχίζει να νοιώθει πώς πίσω άπ' τήν καθαρεύουσα ρητορική των κρημαγλιζήδων τής Βουλής κρύβεται μονάχα ή θραγαποντιά.

Δικός σου

Ρολογιός

Κρέων

Και δέν τή λες λοιπόν κκην,αυτήν που κάνα τέτοια;

Αίμων

"Οχι! δε θα τó πούν ποτέ τής Θήβας οι πολίτες.

Κρέων

Λοιπόν έτούτοι θα μου πούν, τί πρέπει να προστάζω;

Αίμων

Και δε θωρείς πώς λες αυτό, σά νάσαι πολύ νέος;

Κρέων

Και πρέπει κι' άλλος παρά εγώ να κυβερνή τον τόπο;

Αίμων

Μά πολιτεία δέν είναι αυτή, που άνήκει σ'έναν άντρα.

Κρέων

'Εξείνου που τήν κυβερνή δέν είναι ή πολιτεία;

Αίμων

Έέθνηκ, αν ποθῆς να κυβερνής έρημη γῆ, μονάχος!

Κρέων (άπό τó θυμό του δυσκολεύεται να βρῆ τά λόγια του)

Μου φαίνεται σά σύμμαχος αυτός με τή γυναίκα.

Αίμων

Γυναίκα βέβαια αν είσαι εσύ, γιατί για σε φροντίζω.

Κρέων

'Αχρείε, που τόν πατέρα σου τολμάς να κατακρίνης!

Αίμων

Γιατί σ' άδικα πράματα θαρω πώς κάνεις λάθος.

Κρέων

Κι' αν για τήν έξουσία μου φροντίζω, κάνω λάθος;

Αίμων

Δέν τήν φροντίζεις αν πατάς τó θεϊκό τó δικίο.

Κρέων

"Ω τιποτιόνο εσύ κορμί, που σε τραβῆ γυναίκα!

ΛΟΓΙΑ ΓΝΩΣΤΙΚΑ

'Η «Μεταρρύθμιση» τής Πέμτης δημοσίεψε τάλόλουθο γράμμα του φίλου μας κ. Γιάννη Παρμενίδη:

Φίλε μου Κύριε Φραγκούδη,

Για σου και να ζήση ή «Μεταρρύθμιση».

'Ο Κύριος 'Αναγνωστόπουλος; κ' εγώ τή διαβάζουμε με μεγάλο καρδιοχτύπι γιατί όχι μόνο μάς άρεσε πολύ, μά άνησυχάμε πάρα πολύ μήν τύχει και δε μπορέσεις και τή βασιάξεις όπως τήν άρχισες, δηλαδή άνεξάρτητη και φρόνιμη. Σε παρακαλούμε δε και οι δύο μας να μάς επιτρέψης να σου κάνουμε μια δυό παρατηρησούλες. Ξέρεις πώς και οι δύο μας τó καλό θέλουμε και τó καλό τής φημερίδας σου όποτε δε νομίζω πώς θα σου κακοφανῆ. Πρώτο νομίζουμε πώς κάνεις λάθος που ρίχτηκες του Διαδόχου γιατί έτσι εξεφτελίζεις αυτόν που θα έχουμε Βασιλιά μια μέρα και δε συσφύρει για τó έθνος τέτοιο πρόμα; και τó άλλο που νομίζουμε πώς ούτε δικαιο δέν έχεις γιατί τέλος αυτές είδεις κάμψη φιλοτιμία και πατριωτισμό, πράματα που δέν είμαστε συνηθισμένοι στην 'Ελλάδα να τά βλέπουμε και ως έκ τούτου όπου φαίνεται λίγο πρέπει να τó περιποιούμαστε σαν που περιποιείται κανένας κανένα ντελικάτο φυτό να μη μαρνηθῆ.

Τέλος σου ερχόμαστε με όλη μας τήν καρδιά να ζήσης και συ και να μπορέσης να ξακολουθήσης έτσι καταπώς άρχισες κίτò τó μεγάλο, τó γιγαντιόνο έργο που κανένας δέν κατάφερε να τó φέρῆ σε κεφάλι ως τήν ώρα.

Βοστώνη 12 του Σταβρού 1904.

Σε άσπαζομαι,

'Ο φίλος Σου

Γιάννης Παρμενίδης

Στό άγαλμα του Κολοκοτρώνη

"Αν στους σταύλους οι βουλευτάι μας που τους δείχνεις, δέν πηγαίνουν, μά από κείνα στη Βουλή μας χρόνια τώρα μπαινοβγαίνουν.

Β. 'Αθας

Αίμων

Σε ντροπιασμένα πράματα δούλος εγώ δέν είμαι!

Κρέων

Τά λόγια σου τουλάχιστον είναι για δαύτην όλα.

Αίμων

Για σένα, και για μένα, και του; θεός; στόν 'Αδη.

Κρέων

"Όσο είν' έτούτη ζωντανή, εσύ δε θα τήν πάρης.

Αίμων

Θε ν' άποθάνῃ τó λοιπόν; αλλά και πεθαμένη

θα κάμη κάποιον να χαθῆ!

Κρέων

Κ' έτσι με φοβερίζεις;

Αίμων

Κούφιος ιδέες να πολεμῶ, τó λες αυτό φοβέρα;

Κρέων

'Εσύ είσαι κούφιος σά μυαλά, μά έμένα θα με μάθης. Με κλάματα τή φρόνηση!

Αίμων

Πατέρας μου αν δέν ήσουν,

δέν τάχεις, θάλεγα, σωστά.

Κρέων

Μή με παραζαλλίζης,

"Ω μιας γυναίκας δούλε, εσύ!

Αίμων

"Όλο να λέγης θέλεις,

Και τίποτε να μὴν άκούς άπ' όσα λέν οι άλλοι;

(Στάλλο φύλλο τελειώνει)